

عکس: ایران

بررسی گذشته و آینده وفاق در گفت‌وگو با حمیدرضا جلائی پور:

باید در چالش‌ها از ایران محافظت کرد

مهرابه خوارزمی
روزنامه‌نگار

تا بتواند بعداً به انتخابات آزاد نزدیک شود، در راه رفع تحریم‌ها تلاش می‌کند تا یک قدم نوسازی اقتصاد پیش برود. این رویکرد وفاق در سال ۹۲ در بخشی از اصلاح‌طلبان هم فعال شد. به‌عنوان نمونه بیش از صد کنشگر و محقق علوم انسانی دو بیانیه روزنه‌گشایی را امضا کردند و مردم را به شرکت در انتخابات دعوت کردند. این هشتاد نفر میانه‌رو در مجلس فعلی محصول آن مشارکت انتخاباتی است. وفاق گراها منتظر نشدند و نشستند تا ببینند چه می‌شود، بلکه در انتخابات شرکت کردند. بعد در انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۳ پزشک‌ها به‌عنوان نامزد اصلاح‌طلبان و فردی وفاق‌گرا دائم از وفاق صحبت کرد. پزشک‌ها گفت من دنبال دعوا نیستم، من دنبال وفاق

وفاق ملی به‌عنوان راهبرد اعلامی رئیس‌جمهوری مسعود پزشکیان عمری ۶ ماهه دارد. برخی نشیب‌های سیاسی مانند استیضاح وزیر اقتصاد و کنارگذاشتن محمدجواد ظریف از دولت طیف سیاسی و اجتماعی حامیان دولت را با نگرانی‌هایی مواجه کرد. به نظر می‌رسد یکی از راه‌های پاسخ دادن به این نگرانی‌ها بررسی دقیق «وفاق ملی» است. به این معنی که اساساً وفاق چیست، از کجا آمده است؟ از جامعه یا از درون سیاست؟ یا اینکه وفاق راه است یا مقصد؟ و برای پاس داشت آن چه باید کرد و قرار است به کدام مسیر برویم؟ برای پاسخ به این سؤالات و برای بررسی گذشته و آینده وفاق، با حمیدرضا جلائی‌پور استاد جامعه‌شناسی دانشگاه تهران گفت‌وگو کردیم.

رویکرد تدریجی‌گرا بود و هست. ولی در اصلاحات اهداف توسعه و توسعه سیاسی پیش شرط کنش سیاسی فرض می‌شد. گفته می‌شد اگر انتخابات آزاد برگزار نشود ما در انتخابات شرکت نمی‌کنیم. در صورتی که از نظر رویکرد وفاق، انتخابات آزاد میوه توسعه سیاسی است. لذا یک وفاق‌گرا در انتخابات شرکت می‌کند

«وفاق از کجا آمد؟ آیا مانند اصلاحات از درون جامعه برخاست یا از درون نظام حکمرانی؟ ضرورت‌ها و دلالت‌های آن چه بود؟»
«وفاق» یک رویکرد تعاملی و تدریجی‌گرا برای مواجهه با مشکلات کشور است. «وفاق» ادامه همان جریان «اصلاحات» است با یک تفاوت. اصلاحات هم یک